

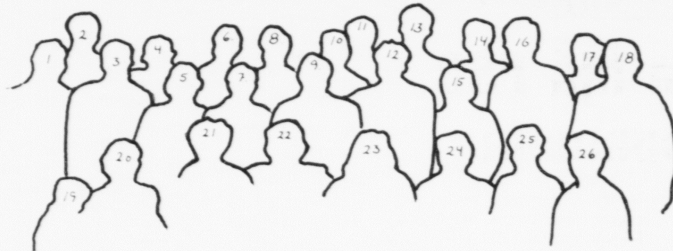
Trúboðararnir hjá samkomuni Betesda, sum hittast aftur í Klaksvík á hvítusunnu. Mynd Per á Hødd

Betesda bjóðaði øllum heim

27 trúboðarar hjá brøðrasamkomuni Betesda, nær og fjar, hava verið heima í Klaksvík og vitjað á hvítusunnu

Betesda í Klaksvík man vera tann brøðrasamkoman í Føroyum, sum hevur flestar trúboðarar úti í heiminum. Nú á hvítusunnu hava teir verið heima og hildið trúboðarastevnu saman við trúboðarum í Føroyum, til-

samans 27 fólk í tali. Øll teirra eru ikki úr Klaksvík, summir av trúboðarunum hava komu úr øðrum bygðum í Føroyum, aðrir útlendska konu. – Men vit rokna okkum øll fyrri at vera klaksvíkingar,

1. Jógván Purkhús, virkar í Islandi; 2. og 21. Poul og Annika Færø, virka í Føroyum; 3. og 20. Petur og Rachel Hansen, virka í Ný Guinea; 19. sonur teirra; 4. og 5. Levi og Gretha Joensen, virka í Danmark; 6. og 7. Tryggvi og Lena Neshamar, virka í Grønlandi; 8. og 22. Zacharias og Lis Zachariassen, virka í Føroyum; 9. og 10. Liz og Ragnar Niclasen, virka á Filipsoyggjunum; 11. Páll Poulsen, virkar í Føroyum; 12. og 13. Judy Jacobsen og Óli á Grømma, virka á Filipsoyggjunum; 14. og 15. Jógván Júst og Katy Rasmussen, virka á Filipsoyggjunum; 16. og 24. Hans og Jonna Sivertsen, virka í Grønlandi; 17. og 25. Jørundur og Linda Hansen, fara nú til Grønlands; 18. og 26. Óli og Anna Stenberg, virka í Grønlandi; 23. Ríkka Isaksen, virkar í Onglandi; Rósa Magnúsdóttir, kona Jógván Purkhús, og Marjón kona Páll Poulsen vantar á myndini

trúboðarar útsendir av samkomuni Betesda, sigur Óli á Grømma, sum seinastu fimm árin hevur virkað sum trúboðari á Filipsoyggjunum.

Tað er eitt sindur ymist, hvussu ofta hesir trúboðararnir vitja í Føroyum. Teinurin úr Danmark til Føroya er ikki so langur sum av Filipsoyggjunum. Trúboðararnir, sum nú vóru heima, virka í Ný Guinea, á Filipsoyggjunum, í Grønlandi, í Islandi, í Danmark og í Onglandi.

Goðtikið

Óli á Grømma sigur, at tað vóru nakrir ungir menn í samkomuni Betesda, sum fyrri tveimur árum síðan komu við hugskotinum at bjóða øllum trúboðarunum heim eina ferð í senn, bæði

fyrri at geva trúboðarunum høv at hittast, og tí tað kundi hava góða ávirkan á samkomurnar í Føroyum. Hesum tóku teir elstu í samkomuni undir við, og so varð farið at fyrireika trúboðarastevnuna. Betesda bjóðaði øllum heim og hevur góðið ferðina heim og út aftur fyrri øll.

Á samfælagsstevnunni í Klaksvík á hvítusunnu greiddi trúboðarunum frá sínum virkseimi. Øll stóga ikki líka leingi heima, men tey hava gjørt sitt ítarsta at ferðast til samkomur í Føroyum, serliga á smábýgdunum, sum annars ikki fáa slíkar vitjanir.

Koma helst aftur

Óli á Grømma fór úr Føroyum í 1965 á trúboðara-

skúla í USA, har hann í fimtan ár undirvísti á mál-skúla hjá missiónini. Fleiri av trúboðarunum byrjaðu eins og Óli í 60-árinum, tá áhugin fyrri trúboðar-yrkinum var serliga stórur. Men sjálfur um tey hava verið burturi í so nógv ár, væntar Óli, at flestu teirra venda heim aftur til Føroya at búgva, tá árin koma. Kanska serliga tey, sum virka í teimum fjuru londunum.

– Sjálfur um vit verða væl mottikin, koma vit helst aftur higar. Vit eru har úti og royna at avrika nakað, sigur hann.

Óli á Grømma heldur, at áhugin millum tey ungu í brøðrasamkomunum er stórur fyrri at fara út sum trúboðari. Nokur eru nú á

bibliuskúla í Onglandi, onnur í USA og aðrastaðni.

Brøðrasamkomurnar í Føroyum lata nógvan stuðul til trúboðaravirksemið hjá hesum trúboðarunum. Men teir fáa eisini stuðul frá einstaklingum og samkomum í øðrum londum.

randi

